

Η αληθινή αναζήτηση

/ [Γενικά](#)



Φρανζουάζ Ντολτό

Ο αποχωρισμός διεγείρει. Όταν απομακρυνόμαστε, όταν μας χωρίζουν από ένα αντικείμενο, από ένα αγαπημένο ον, εγείρεται η δύναμη της επιθυμίας που ψάχνει να ξαναβρεί αυτό ή αυτόν που της λείπει. Ζηλεύουμε, επιθυμούμε αυτό που λείπει.

Για να μπορέσουμε να διαφοροποιηθούμε, απαραίτητη προϋπόθεση είναι ο αποχωρισμός. Είναι αδύνατο να αυτονομηθούμε αν μείνουμε κολλημένοι στους άλλους. Αδύνατο να εισέλθουμε στην κοινωνική ζωή δίχως ιδιαιτερότητα και δίχως πρωτοτυπία.

Ενώ αν αφήσει κανείς τους γονείς του, αν εγκαταλείψει μια συντροφική ή μια φιλική σχέση, μπορεί, μέσα από τη δοκιμασία, να οδηγηθεί σε μια ευχάριστη πάντοτε διαφορετική και, παράλληλα, να μην χάνει τη χαρά της επανεύρεσης.

Όσο περισσότεροι είναι οι αποχωρισμοί ή οι ευνουχισμοί τόσο πιο έντονα αισθανόμαστε την έλλειψη μας, κεντριζεται η επιθυμία μας, υποχρεώνεται να στραφεί προς ένα σκοπό που δεν είναι πια άμεσος, είναι απώτερος. Έτσι, ο καρπός της επιθυμίας θα είναι πιο ώριμος, πιο εσωτερικός, πιο ουσιώδης.

Ο Ιησούς λοιπόν, μας λέει ότι πίνοντας το αίμα του και τρώγοντας, καταπίνοντας το σώμα του, θα ζούμε «αφυπνισμένοι», δηλαδή, χάρη στην εξαφάνιση του, βρισκόμαστε στο δρόμο απ' όπου ήλθε εκείνος. Αν κάνουμε σάρκα μας τη σάρκα του βαδίζουμε αναγκαστικά προς τον Πατέρα. Αν τον καταναλώνουμε, «εξαφανίζουμε» μέσα μας το ορατό υπόβαθρο της παρουσίας του κι αυτό μας δομεί και μας μεταμορφώνει αποχωριζόμαστε από την ορατή του υπόσταση για να ζήσουμε από και χάρη σ' αυτόν, πνευματικό, αθέατο σύντροφο.

Όταν ο Ιησούς, λέει στον νεαρό πλούσιο: «Ει θέλεις τέλειος είναι, ύπαγε πώλησον σου τα υπάρχοντα και δος τοις πτωχοίς», είναι σαν να του λέει: «Αποχωρίσου από τα μη ζωντανά πράγματα, παράσιτα της επιθυμίας σου, για να πας στο ουσιώδες». Μας ζητά να ελευθερωθούμε από αυτά που απολαμβάνουμε για να ανοιχτούμε σε μια άλλη, ακόμη άγνωστη σε μας, απόλαυση.

Δεν επιβάλλει τίποτα στο νεαρό πλούσιο, του δίνει το μέσο που του είναι απαραίτητο για να βρει αυτό που λέει ότι ψάχνει. Αλλά το ψάχνει στ' αλήθεια; Αν ναι, ιδού το τίμημα που πρέπει να δώσει. Είναι η προϋπόθεση της δυναμικής της επιθυμίας. Προϋπόθεση που φαίνεται να δέχεται πιο δύσκολα ο πλούσιος απ' ό,τι ο ενδεής.

Αρνιόμαστε με όλη μας τη δύναμη τον αποχωρισμό... Αν πάμε ως το τέλος της επιθυμίας μας, θα συναντήσουμε μοιραία τον αποχωρισμό, τον ευνουχισμό ή το θάνατο, αλλά, όπως ο νεαρός ενάρετος πλούσιος, είμαστε γαντζωμένοι στην ασφάλεια που «φρενάρει» την ορμητικότητα μας. Ο Ιησούς «ξεφρενάρει» την επιθυμία μας. Μας μαθαίνει πώς να αναπτύσσουμε ταχύτητα, αυτό λέει στο νεαρό ενάρετο πλούσιο, με τον Ιησού μπορούμε να «σκίσουμε», όπως λένε σήμερα! Ναι, αλλά παίζοντας τα όλα για όλα. Παρατώντας τα γνώριμα πράγματα που μας δίνουν ευχαρίστηση, που δεν είναι άσχημα, αλλά... υπάρχει και κάτι που είναι τόσο καλύτερο!

Πηγή: isagiastriados.com